

[Udenrigsministeren.]

ændring i den holdning, vi hele tiden har haft til markedsløsningerne. Vi er fortsat tilhængere af, at der skabes det bredest mulige marked, og jeg tror ikke, det ærede medlem skal forvente, at der vil kunne blive tilslutning hverken fra regeringen eller fra det parti, jeg er med til at repræsentere her i tinget, til en markedspolitisk løsning, der bringer os uden for et fællesskab, der omfatter England. Men jeg mener, at hele markedssituationen er så bevægelig, at man må være åben over for også utraditionelle løsninger i forhold til de hidtidig tænkelige.

Om ændringerne i regeringen i Moskva skal jeg heller ikke gøre særlige bemærkninger. Vi har vel grund til at gå ud fra, at i forholdet til den vestlige verden vil den nye regering fortsætte den gamle regerings politik. Herpå tyder tilkendegivelserne, og herpå tyder vel også det, at de to mænd, som har afløst ministerpræsident og første-sekretær Khrustjev, var hans nærmeste medarbejdere på disse områder og, så vidt vi er orienteret, hele tiden har delt hans opfattelse af denne politiks rigtighed og nødvendighed. Jeg skal heller ikke prøve på at kommentere, hvorledes forholdet specielt til Tysklandsproblemet kan tænkes at komme til at ligge efter regeringsskiftet. Heller ikke her tror jeg dog man skal vente særlige ændringer.

Derimod er det jo ganske interessant efter de offentlige tilkendegivelser, der er kommet, at se, hvorledes regeringsskiftet har påvirket de kommunistiske partier rundt omkring i de forskellige lande, både i de lande, hvor de er regeringspartier, og i de lande, hvor de ikke har andel i regeringsmagten. Specielt vil naturligvis spørgsmålet om forholdet til Kina være af interesse, men også her tror jeg det er alt for tidligt at drage blot nogenlunde sikre slutninger med hensyn til den sovjetiske regerings fremtidige politik.

Om Kinas atombombe kan man vel i hvert fald sige så meget, at den får ikke nogen umiddelbar militær betydning. Der

sker ikke det, at Kina, fordi det har været i stand til at bringe en atombombe til sprængning, aktivt er rykket frem blandt de lande, der har en effektiv atomstyrke. Det vil tage år, før man er i stand til at opbygge en sådan styrke. Derimod er det ganske ubestrideligt, at sprængningen af denne atombombe har haft en væsentlig politisk virkning, måske ikke mindst i forhold til de ikke-engagerede lande, landene i Afrika og Asien. Jeg tror, vi må se i øjnene, at Kinas prestige især i disse lande er steget ganske væsentligt. Jeg kan helt tilslutte mig de bemærkninger, den højtærede statsminister gjorde med hensyn til spørgsmålet om den virkning, bomben vil have for Kinas deltagelse i nedrustningsbestræbelser, for medlemskab i FN. Jeg synes, det i denne henseende er glædeligt at bemærke den udtalelse, den amerikanske udenrigsminister — jeg tror, det var i går — fremsatte om spørgsmålet Kina og nedrustningsbestræbelserne, idet han gjorde det klart, hvad jo enhver kan forstå, at effektive fremskridt på nedrustningsområdet især omfattende atombevæbningen naturligvis ikke kan tænkes, hvis ikke Kina er bundet af de aftaler, man når frem til, og det vil Kina naturligvis ikke være, hvis ikke det selv deltager i forhandlingerne om sådanne aftaler. Det, der imidlertid fortsat må siges generelt om alt dette, er, at begivenhederne har medført en så flydende og usikker situation, at det ikke er tilrådeligt på nuværende tidspunkt at prøve på at drage slutninger, som kun vil kunne blive forhastede.

Det er formentlig også sådanne synspunkter eller en sådan vurdring, der ligger bagved, når man i disse dage drøfter en yderligere udsættelse af FN's generalforsamling. Det vil være de ærede medlemmer bekendt, at generalforsamlingen er blevet udsat til at skulle påbegyndes den 10. november, men i øjeblikket overvejer man en yderligere udsættelse af generalforsamlingens påbegyndelse, formentlig til omkring 1. december, idet der er et udbredt ønske om, at man ligesom skal have tid til de forskellige